

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Divus Stanislaus Kostka S.I.

Callenberg, Caspar

Neuhusii, 1716

Iconismus 39.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69536](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69536)

Parergon morale ad Virilem ætatem.
 Præfert horrentem setis, velut histrice, vestem,
 Uncâq; cum tortis cingula Kostka flagris :
 His armis Orcum juvenis, Cœlumq; subegit,
 Et Lauros multo victor ab hoste tulit.
 Hæc licet arma sciam juvenilibus apta lacertis;
 Sunt tamen & magnis, nec minus apta, viris.
 Ite Viri, & vestros hæc arma decenter in usus
 Vertite: quid pigras nectitis usque moras ?
 Credideram teneros nimio plus esse puellos:
 Ingenium video mollius esse Viris.

ICONISMUS 39.

Stanislaus Mense decimo tyrocinii in fatali leto
 positus, mortemq; ardentissimè suspirans. Epi-
 graphe: OPTATA VENIAT, SICVT MERCENARII,
 DIES, Jobi 14. 6.

Stanislaus terrena nauseans.
 Ite procul vani bullata crepundia mundi,
 Que velut unda fluunt, qua velut aura volant.
 Ite procul vani bullata crepundia mundi :
 Non me bulla juvat; Sidera bella juvant.

2.
 Ite caducarum simulacra fugacia rerum :
 In Vitium præceptis vita, solúmque vale.
 Vincula Libertas, Constantia lapsus in orbe est;
 Perditur in Vita Vita, Vigore Vigor.

Libera

Libera Libertas, Constantia constat in astris,

Perditur & Mors in Morte, Dolore Dolor.

Ite caducarum simulacra fugacia rerum :

In Vitium Præcepit Vita, solúmque vale.

Lux generis tenebrosa tibi est, subiecta Potestas,

Infamis vitiis Fama, inhonorus Honor.

Spes ex spes & Opes inopes, Concordia discors,

Agra salus, Methodus devia, fessa Quies,

Dedecorisque decor scopulus, Veneri apta Vennustas,

Bellica Pax, Risus tristis, amarus Amor.

Quis mihi, quis volucres cupido nunc assuat alas

Ut ferar in Superæ templa beata domûs?

Hic decor est fugisse decus, despecta Vennustas,

Gratia : tristitia est Plausus, Amaror Amor.

Hic obscura nitet Virtus, Demissio regnat,

Et contemptus Honos, spretaque Fama placet.

Spes nunquam exspirat ; dives splendet Egestas,

Hic aeterna manet parva labore Quies.

Ite caducarum simulacra fugacia rerum :

Ter Cœlum salve, Vita, solúmque vale.

3.

Fine coronari dicuntur cuncta : Coronam

Hanc solam vita det Deus, opto, mea.

Dulce sopor fessis : sopor est mera mortis imago :

Non sit res ? cum sit dulcis imago rei ?

In Votis sunt fata ; libet Libitina : volenti

Votorum veniat summa, suprema dies !

Uror

Uror amore tui Cœlestis Patria: meq;
 Hòc magis hic urit, quò magis ignis abest!

4.

Vita mare est, res plena metu, res plena tumultu:
 Ad portum, cymbam quæ feret hora meam?
 Jam fatis infidum dubii sulcavimus æquor:
 Laurigerâ littus quando tenebo rate?

*Mens mihi navis erit, spes anchora, vota rudentes,
 Vela preces, gemitus flamina, Vektor Amor.*

Vita mare est, res plena metu, res plena tumultu:
 Ad portum, cymbam quæ feret hora meam?

Quæ feret hora meū (fuerit quotacunque diei)
 Dicetur *Votis* hora secunda meis.

5.

Tetricus est animæ, corpus miserabile, carcer:
 Ecquando fracto carcere liberero?

Nobilis ut dicar; *servum* genuere parentes:
Nobilis à fatis, & Baro Liber, ero.

6.

Aethra! tibi nostris suspiria concita flammis,
 Munus ab *Ignivomo* pectore mittit Amor.

Et lacrymas missurus erat, quas fudit; at illæ
 In terram proprio pondere spontè fluunt.

Jure petit pars una *solum*, pars altera *Cœlum*;
 Cognitus ut nusquam non, meus esset amor.

ICONISMUS 40.

Stanislaus de transacta piè vita, & instante se-